

[Rahbæk Møller]

alle indkomster skal beskattes, så må vi sige: ja, vi synes faktisk, at alle indkomster skal beskattes – af den simple grund, at når nogle ikke beskattes, så beskattes andre hårdere, når staten skal have sine midler ind. Forholdet er ikke, at disse ejerlejligheder beskattes for hårdt – de beskattes stort set overhovedet ikke i øjeblikket – men arbejdsindkomster beskattes ganske hårdt i dette land. Det ved skatteministeren ganske udmærket.

Skatteministeren rejste det problem, at der er omgåelsesmuligheder ved at lade førstegangssalget ske til en stråmand eller til et selskab. Det er vi blevet opmærksomme på, det er korrekt. Det er en detalje, vi skal se på i det forslag, vi har fremsat.

Socialdemokratiets ordfører, forstod jeg, var positiv over for intentionerne, men ville se på formen. Vi er meget villige til at diskutere, om vi har fundet den rigtige form. Som sagt er vi blevet opmærksomme på, at der er et enkelt hul i det lovforslag, vi har fremsat.

Til de øvrige ordførere. Hr. Ivar Hansen og hr. Glistrup hængte vores forslag op på, at vi var altså modstandere af ejerlejligheder. Vi er sådan set ikke modstandere af ejerlejligheder. Det er da ganske udmærket, at man bygger ejerlejligheder, fuldkommen som man bygger parcelhuse og bygger udlejningsejendomme; der er intet galt i, at folk ejer deres egen lejlighed. Det, vi er modstandere af, er, at der kommer helt urimelige skattefri fortjenester i den anledning. Vores forslag vil hverken gøre antallet af ejerlejligheder mindre eller større, end det er i øjeblikket.

Fru Aase Olesen, forstod jeg, kunne ikke tilslutte sig forslaget, som det lå, men var villig til at kigge på, om der var opstået et hul i forbindelse med ophævelse af kapitalvindingsskatten og indførelse af avancebeskatningen. Det er jo en delvis indrømmelse. Vi vil gerne gå videre. Vi mener også, at før ændringen i foråret var loven utilfredsstillende, men hvis det eneste, vi kan opnå, er at få rettet op på, hvad der skete i foråret, så er det værd at tage med, så jeg må sige tak for den tilkendegivelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme og om ændring af lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.m. (skattestyrelsesloven). (Klageret for lejere).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 25/1 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Føjhel):

Det foreliggende lovforslag, der er fremsat af SF, går ud på at give lejere adgang til at klage over ejendomsvurderingerne.

Efter de gældende regler er adgangen til at klage over en ejendomsvurdering forbeholdt ejere. Endvidere kan en bruger af en fast ejendom i visse situationer klage over ejendommens vurdering, nemlig hvis han i henhold til lov eller kontrakt er forpligtet til at betale ejendomsskatterne direkte til kommunen.

Jeg kan straks sige, at regeringen må afvise lovforslaget. Det skyldes i første række en del administrative problemer, som vil opstå, såfremt forslaget gennemføres.

Det fremsatte lovforslag indeholder således ingen bestemmelser om, at lejerne skal underrettes om vurderingsresultaterne. Det kan andre, idet værdien af en klageadgang jo er helt afhængig af, om de potentielle klagere er bekendt med, hvad der kan klages over. Ved de almindelige vurderinger og årsomvurderinger har lejerne en mulighed for at gøre sig bekendt med vurderingsresultaterne, idet kommunerne er forpligtet til at fremlægge en

[Ministeren for skatter og afgifter]

fortegnelse over resultatet af disse vurderinger. Derimod sker der ingen offentliggørelse af resultatet af en klage over vurderingerne, og normalt offentliggøres resultatet af skyldrådenes og ligningsrådenes revision af vurderingsresultaterne heller ikke. Denne mangel begrænser i høj grad den praktiske betydning af den foreslåede lovændring, og jeg må sige, at jeg ser ingen praktisk mulighed for at afhjælpe det forhold. Ejendomsregistre indeholder nemlig ingen oplysninger om, hvem der er lejerne i ejendommen, og det vil næppe være muligt selv med en samkøring med andre registre at få sikre, aktuelle oplysninger om, hvem af ejendommens beboere der i henhold til lejekontrakt er forpligtet til at svare en del af ejendomsskatterne. Vi skal altså, for at dette tilsyneladende uskyldige forslag kan gennemføres, virkelig nærme os Big Brother-samfundet, hvor vi skal vide alt om alle og alt om alle lejekontrakter, for at vi bare kan få dette til at fungere. Forholdet er som sagt, at vurderingsmyndighederne ikke er i stand til at sende underretninger om vurderinger eller ændringerne af disse til de enkelte lejere.

Ud over de nævnte administrative vanskeligheder finder jeg anledning til at fremhæve – og det er noget, der er ret vigtigt for mig – at den foreslåede klageret for lejerne betyder et indgreb i ejernes dispositionsfrihed, og sådanne indgreb må jeg afvise.

Samtidig gør jeg opmærksom på, at i det almindelige etagebyggeri giver stigningerne i grundværdierne – og det er jo det, der er tale om – som regel kun anledning til ubetydelige huslejestigninger. Jeg har derfor svært ved at se behovet for den foreslåede ændring.

Opvejer man den mulige fordel, der teoretisk måtte være i dette lovforslag, med de enorme byrder, forslaget vil lægge på samfundet, og de indgreb i lejernes privatliv og i ejernes almindelige frihed til at disponere over deres ejendomme, der vil blive konsekvensen, så er det fuldstændig klart, at dette forslag ikke bør kunne antages.

Egon Jensen (S):

Sidste gang erklærede jeg mig enig med skatteministeren. Det var også et lille forslag. Denne gang er jeg knap så enig, men jeg er enig med skatteministeren i, at den megen snagen, hvis det drejer sig om noget sådant, i

den enkelte skatteydere private dispositioner skal man holde på et minimum.

Skatteministeren taler om, at man ikke kan give besked til lejerne, men skatteministeren ved lige så godt som jeg, at der findes en fortegnelse over vurderingerne, og dér kan lejerne altså få besked om, hvordan vurderingen er.

Jeg er også uenig med skatteministeren i, at man ikke skal indskrænke ejerens dispositionsfrihed. Det vil jeg godt være med til ud fra begrebet beboerdemokrati, så dér er vi måske knap så enige.

Derimod er jeg enig med skatteministeren i, at vi ikke skal have mere bureaukrati end højst nødvendigt. Jeg og mit parti skal gerne medvirke til, at man får så lidt bureaukrati som overhovedet muligt.

Som sagt var jeg altså sidste gang enig med skatteministeren, men det drejede sig også om skatteministerens forslag. I dag er det SFs forslag, vi behandler. Jeg er tilhænger af beboerdemokrati så langt hen ad vejen, som vi overhovedet kan komme det. Dette at eje en ejendom er i og for sig ikke ensbetydende med, at man kan skalte og valte, som det passer en ejer at gøre det, med en ejendom. Så langt vi kan nå med hensyn til, at lederen får en indflydelse på sin situation i det tilfælde, at det ikke er ham, der er prioritetsbestyrer, men derimod ejeren, er vi fra vort partis side enig i noget sådant.

De nuværende regler, som skatteministeren omtaler, går jo ud på, at en ejer kan klage over sin egen ejendom, og at ejeren kan klage over andres ejendomme, hvis det har økonomiske relationer til hans egen ejendom, og dernæst er der mulighed for, at en forpagter, som i sit forpagtningsforhold skal betale de skatter, der hviler på ejendommen, kan klage. Så vidt, så godt.

Når vi så kommer til lejerne, må jeg sige til SF, at det er i og for sig demokratisk og i og for sig også beboerdemokratisk måske et rimeligt forslag – men også kun måske. Jeg synes nok, at SFs forslag lider af en vældig skavank, idet man ikke har antydning af noget som helst om, hvordan lejerne i givet fald skal klage, hvor mange der skal stå bagved. Jeg kan godt sige for mit partis vedkommende, at vi vil ikke være med til, at f.eks. én – jeg vil ikke sige kværlant – ud af 300 lejere skal kunne klage over en ejendoms værdiansættelse, det være sig bygningsværdi, det væ-

[Egon Jensen]

re sig grundværdi. Det, som vi godt vil være med til at se på – hvor vi er en smule positive – drejer sig om, at hvis der skal være adgang for lejerne til at klage, så må der altså være en baggrund derfor, og denne baggrund må i givet fald være en lejerforening; det må i givet fald være et flertal af lejere, som er med i en sådan klage. Vi kan ikke have dette rend med klager over hinanden i både tide og utide uden nogen som helst baggrund. Der må ligge noget kontant bagved.

Ud fra de forudsætninger vil vi tilsige et positivt udvalgsarbejde, men vi vil ikke være med til at lave en hel masse, som bare giver en hel masse administrativt besvær og ingen realiteter i virkeligheden.

Gammelgaard (KF):

Den konservative folketingsgruppe afviser det foreliggende lovforslag. Det vil være fuldstændig umuligt at gennemføre det rent administrativt. Hertil kommer, at der i givet fald bliver tale om et indgreb i lejernes privatliv, som ministeren var inde på, og også i ejernes dispositionsfrihed – indgreb, som vi er uenige i. Jeg synes, ministeren har givet en særdeles velbegrunder gennemgang af vor afvisning, og jeg kan i alt væsentligt henholde mig til denne.

Ivar Hansen (V):

Jeg må både af praktiske og principielle grunde afvise lovforslaget. Ved første øjekast kunne dette forslag måske i virkeligheden se tilforladeligt ud. Jeg lagde mærke til, at også hr. Egon Jensen var tilhænger af beboerdemokrati – så langt det er muligt, tror jeg hr. Egon Jensen sagde. Det er vi også i venstre, og derfor har vi i tidens løb fremsat adskillige forslag her i folketinget, der netop tog sigte på den problematik. Men – og her er jeg tilbage ved det principielle – hvis man gennemførte et forslag af den karakter, ville man fuldkommen forvride ejendomsforholdet, som også i sager af den karakter, hvor det drejer sig om vurdering af fast ejendom, må være en sag mellem ejeren og de offentlige myndigheder.

Jeg er ret overbevist om – ministeren var jo inde på noget af det samme – at gennemførelse af et forslag af denne karakter ville kunne betyde et reelt kaos med hensyn til at få vurderingerne ført igennem og komme til

en afslutning hvert 4. år eller ved omvurdering osv., når man foretager vurdering af fast ejendom.

Jeg synes i og for sig hellere, at SF skulle interessere sig lidt mere for ejendomsskatterne og deres højde. Det er her, det egentlige problem ligger, for det er da rigtigt, som SF skriver i bemærkningerne, at ejendomsskatterne indgår i beregningen af huslejerne. Enig, og de indgår i beregningerne af huslejerne, uanset om lejerne har en høj indkomst eller en lav indkomst. Nu skal vi jo ikke føre en debat ved denne lejlighed om ejendomsskatter, men jeg vil da ikke undlade at gøre opmærksom på problemstillingen også i denne forbindelse.

Som sagt, ministeren har givet en aldeles fremragende begrundelse for, hvorfor regeringen ikke kan tiltræde lovforslaget, og den kan jeg i og for sig uden videre tilslutte mig.

Glistrup (FP):

Bureaukratiet ville årligt blive belemret med yderligere tusindvis af overflødige kværlantsager, hvis det foreliggende forslag blev vedtaget. Der ville være nogle græsrodsrepræsentanter i næsten enhver ejendom, der simpelt hen professionelt ville føle sig forpligtet til at klage. Der ville være nogle, der er sure på ejeren, måske fordi man tidligere har været gift med ham, eller fordi han ikke har givet tilladelse til en eller anden reparation, eller fordi han tillader hunde i ejendommen, eller hvad der nu er, og så mener man, at man kan genere ejeren med at starte en sådan gevaldig sag, som jo vil kræve en hel bunke yderligere besvær for ejeren. Der vil i en almindelig udlejningsejendom med 42 normale lejemål være en lejer nr. 43, røde Aksel, en fordrunken sut, der har et værelse helt oppe under taget og bare går hen og får hele sin husleje betalt henne på bistandskontoret – og også de 1 kr. 37 øre, som den er steget med i anledning af en forhøjelse – og han finder så ud af at smide en lap papir ind på rådhuset, hvor der bare står: »Jeg klager.« Så finder man ud af – med stor service – hvad det i grunden er, han klager over, og sagerne tumler igennem bureaukratiet det ene år efter det andet.

Der vil ikke være nogen som helst legitime interesser, der vil blive varetaget ved gennemførelse af lovforslaget. For situationen er

[Glistrup]

jo den, at hvis en lejer virkelig kan påvise, at der er en væsentlig vurderingsfejl – og den skal jo være væsentlig, for at det kan have nogen som helst betydning for, hvad den enkelte lejer kommer til at betale – hvis det virkelig kan påvises over for en eller anden vurderingsmyndighed, er vort vurderingssystem sådan indrettet, at myndighederne af egen drift optager i massevis af vurderinger til såkaldt revision, uden at der foreligger egentlig klagesag, og det kan glimrende være, fordi en lejer eller en eller anden kommer hen og fortæller enten statsskattedirektoratet, skyldrådet, vurderingsrådet eller den enkelte vurderingsmand: hov, I er skam kommet til at sjusse noget forkert derhenne, hvad enten det så har været en for høj eller en for lav vurdering, der er foretaget. Hvor der er nogen som helst nævneværdig interesse for lejeren i at få gennemført en ændring, har han altså beføjelsen i øjeblikket, men at tillægge ham en egentlig klageret vil kun være til glæde for papirakrobater af forskellig art, idet man skal til at køre alle disse mange yderligere sager igennem systemet.

Derfor vil vi fra fremskridtspartiets side stemme imod SFs lovforslag.

Stubkjær Pedersen (CD):

CD skal også afvise SFs lovforslag, og vi skal også gøre det med de kommentarer, som skatteministeren allerede har fremført. Der kan ikke siges meget andet til det.

Alligevel er vi enige med SF i – på samme måde som hr. Ivar Hansen var det – at ejendomsskatterne er et problem også for lejerne, og derfor synes jeg, vi skulle prøve at forhandle lidt om problemet. Måske var det en idé, at vi bagefter satte os sammen og måske sammen stillede et ændringsforslag til det af indenrigsministeren fremsatte forslag om afskaffelse af ejendomsskatter, sådan at vi kan få dem afskaffet helt, ikke bare på produktionsjord og på industriens jord, men også på ejerboligen, for så er det problem jo løst.

Aase Olesen (RV):

Som begrundelse for dette lovforslag om, at lejere skal kunne klage over udlejningsejendommens vurdering, anfører SF, at ejere af fast ejendom også kan påklage ansættelsen af andres ejendomme. Det er jo rigtigt, det kan man, men man gør det vel altid kun i

forbindelse med en sammenligning med éns egen ejendom.

Det er vigtigt at sige i denne sammenhæng, at når vi går imod dette forslag, er det, fordi der for en ejer af ejendommen altid vil være en vis snor. Hvis jeg mener, mit hus er vurderet for højt, kan jeg godt af hensyn til ejendomsskatterne gå op og bede om at få det vurderet om, men så har det altså den ulempe, den dag jeg skal sælge mit hus, at det er vurderet lavere, og den dag jeg eventuelt vil belåne det, er det vurderet lavere. En sådan snor findes overhovedet ikke i lejernes optræden her. Derfor kan vi altså ikke se andet, end at det ville blive til én stor gang klageri hele vejen igennem uden nogen som helst mening.

Sandheden er jo, at disse ejendomme er undervurderet. Derfor har vi altså ikke meget tiltro til, at der kommer noget som helst ud af det andet end – hvad vi vil konkludere – en stor administration for et ikke-eksisterende problem.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Da vi for små 7 timer siden tiltrådte ørkenvandringen igennem den lange række socialistiske flopforslag i indbyrdes konkurrence om socialiststemmerne, som dagsordenen i dag opviste, var der én eneste ting, der i og for sig interesserede, og det var, hvor mange af de maddinger der var lagt ud for det radikale venstre, de radikale ville bide på. Hvad alle vi andre har sagt i løbet af dagen, har været så inderlig ligegyldigt. Problemet har hele tiden været: ville de radikale virkelig hoppe på hele den stribe af usaglighed fra socialdemokratiets og SFs side, som vi nu har skullet spille dagen med? Lykkeligvis kan jeg sige efter nu også at have hørt fru Aase Olesens sidste indlæg, at jeg vil takke det radikale venstre for en saglig dag i dag, hvor de radikale ikke er hoppet på alle de maddinger, som man har lagt ud for dem. Jeg håber, at det lover godt for det fortsatte saglige skattearbejde her i tinget.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne gøre dette folketing – og specielt hr. Glistrup – opmærksom på, at vi er 9

[Aase Olesen]

mandater i dette folketing, og hvis de andre 170 mandater kunne tage sig sammen og blive enige om noget, så kunne de passende hindre, at vi kom i den situation, som åbenbart generer de andre så frygtelig meget.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Da man havde gennemgået dagsordenen i dag, kunne man sige sig selv, at de 82 ville stemme sagligt. Det eneste sted, hvor der efter erfaringerne kunne være en risiko – og vi er da lykkelige for, at den risiko ikke blev realiseret – var hos de 9 radikale mandater. Men de 9 har altså i dag vist sig voksne nok til at slutte sig til sagligheden. Det siger jeg bare tak for.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Hr. Glistrup er jo meget kyndig i historien, og han skulle egentlig tage og læse, hvad det radikale venstre f.eks. siger om erhvervsbeskatning og erhvervs politik, hvad vi har sagt under den socialdemokratiske regering, og hvad vi nu siger under den borgerlige regering. Det er ikke til at se forskel. Men det, der er sket, er, at den gamle opposition nu er blevet regering, og det er, som hr. Stavvad har gjort opmærksom på, åbenbart vanskeligt. Der er også sket noget med den forhenværende regering, den er blevet opposition, og derfor er den slet ikke til at kende. Vi kan næsten ikke kende den minister, vi tidligere sad og forhandlede med – det kan jeg godt love for – i forbindelse med spørgsmålet om investeringsfonds og etableringsfonds, og hvad ved jeg.

Det radikale venstre har haft den samme holdning til disse spørgsmål hele vejen igennem, så der er ikke nogen grund til at stille sig op her og sige, at man var spændt på, om vi nu ville bide på nogen madding. Vi mener, hvad vi hele tiden har ment.

Formanden:

Det er et forslag til lov om vurdering af landets faste ejendomme, og ikke et forslag til lov om vurdering af det radikale venstre, der er til behandling. Men en sidste kort bemærkning til hr. Glistrup.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Ak, jeg har skam læst, hvad de radikale har skrevet om det, men man kan nu aldrig føle sig helt sikker. Efter at jeg nu har hørt ordførertalerne, siger jeg tak endnu en gang.

Formanden:

Derefter har hr. Rahbæk Møller ordet om det lovforslag, vi har til behandling.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal heller ikke nægte – for nu lige at knytte en bemærkning til det sidste – at vi da også har været spændt på, netop hvordan de radikale stiller sig. Det kan de radikale selvfølgelig godt føle sig generet af, men sådan er sammensætningen af folketinget nu, at det fra enhver side gælder, at hvis man vil have et forslag igennem, ja, så er det de radikale, der er udslagsgivende. Medens hr. Glistrup glædede sig, må jeg sige, at vi har fundet det bedrøveligt, at der har været så få åbninger fra radikal side, som der har været tale om.

Hvad angår det konkrete forslag, synes jeg, ministerens argument for at afvise er et af de mest ejendommelige, jeg har hørt. Det gik ud på, at lejerne godt nok har mulighed for at skaffe sig underretning om den almindelige vurdering og om de sædvanlige årsvurderinger, men ikke om udfaldet af en klagesag, og så ville det være for besværligt at begynde at skrive til alle disse lejere og underrette dem om det. Det sidste er jeg enig med ministeren i; det ville jeg heller ikke anbefale nogen. Dette problem skal løses gennem boligpolitikken ved at skaffe lejerne bedre indsigt. Men det, der er ejendommeligt ved hele argumentet, er, at naboen ifølge gældende lovgivning har fuld klageadgang. Mig bekendt underretter vurderingsvæsenet ikke alle naboerne om resultatet af en klagesag. Det har da aldrig forhindret, at de formelt har ret til at klage over en vurdering. Jeg kan ikke se, der er skygge af grund til at bruge denne begrundelse for ikke at udvide klageadgangen for lejerne.

Så siger ministeren, at det spiller en ringe rolle, og det er da rigtigt nok. For mange udlejningsejendomme er det ikke ejendoms-skatte, der er det mest tyngende, men det er de nu for en række udlejningsejendomme,

[Rahbæk Møller]

navnlig for det, der hedder tæt-lav bebyggelse, er grundskatterne i visse kommuner blevet ganske følelige, og lejerne har en helt indlysende egeninteresse i at have mulighed for at klage over en vurdering, de synes er urimelig.

Hr. Egon Jensen, forstod jeg, tilsluttede sig forslaget, men ikke hvis det drejede sig om enkeltstående kværlanter. Det måtte kun være en beboerrepræsentation, der kunne klage. Hvis det er, hvad vi kunne få igennem, hvis regeringen også kunne være med – det kan de åbenbart ikke – må vi jo tage det. Men jeg synes stadig væk, det er ejendommeligt, for der står ikke noget i lovgivningen om, at naboen ikke må være kværlant – han må gerne klage – men når det drejer sig om lejerne, kommer der en mistæneliggørelse ind: det kan jo bare være en kværlant eller en eller anden bevægelse eller sådan noget, der begynder at komme grus i maskineriet.

Jeg synes, det beklagelige er, at samtlige borgerlige ordførere har kørt på den linje, at ejerne, mennesker, der ejer noget, er ansvarlige mennesker, medens lejere i dette land er kværlanter; man kan ikke give dem en sådan ret, for så begynder de bare at komme grus i maskineriet. Det var meget ubehageligt at konstatere, at sammensætningen af folketinget er sådan, at denne holdning har været helt dominerende og endda har haft et ikke ubetydeligt indpas i socialdemokratiet.

Jeg skal ikke føje mere til. Det er, som jeg startede med at sige, beklageligt, at de radikale heller ikke i denne sag ville markere sig til venstre, men markerede sig til højre. Det er jo deres lod, at de skal skifte side hele tiden. I dag har de valgt til højre det meste af tiden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Alt taget i betragtning tror jeg nu nok, at det er bedst for landet, at det er os, der afgør, hvor flertallet skal være. To gange i de sidste 15 år eller sådan noget har vi ikke været nødvendige for at bestemme et flertal. Den ene gang fik vi moms, og den anden gang blev vi meldt ind i EF.

(Kort bemærkning).

Stubbjær Pedersen (CD):

Noget positivt er der nu alligevel kommet ud af dette. Hr. Rahbæk Møller konstaterede, at ejendomsskatten er en tyngende belastning specielt i tæt-lav bebyggelse. Så spørger jeg hr. Rahbæk Møller: hvordan mon det så er for parcelhusejerne?

Rahbæk Møller (SF):

Det er faktisk ganske mange skatter i dette land, der er en tyngende belastning, ikke mindst indkomstskatten, men også momsen. Ja, der er folk, der synes, at punktafgifterne og ejendomsskatterne også er tyngende.

Men det, som visse partier argumenterer for, når de siger, at folk ikke skal betale ejendomsskatter, hvis de ikke har en indkomst, med andre ord, at alt skal være indkomstskat, er vi imod. Dels mener vi, at indkomstskatten efterhånden er en ganske tyngende skat, dels kan vi simpelt hen ikke få pengene ind, hvis vi begynder at fjerne snart det ene, snart det andet skattegrundlag. Den agitation, som venstre og CD kører om, at ejendomsskatterne skal fjernes, og at byrden skal lægges over på indkomstskatterne, er vi imod. Vi kan ikke sluge det.

Dermed er ikke sagt, at ejendomsskatterne ikke under visse omstændigheder kan være tyngende, men det er indkomstskatten og momsen og de andre ting så sandelig også.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

[Formanden]

Medlemmer af folketinget Bilgrav-Nielsen (RV), Dræbye (RV), Ole Vig Jensen (RV), Larsen-Ledet (RV), Aase Olesen (RV) og Niels Helveg Petersen (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af 1. etape af sammenlægning af bil- og baneoverfarten på Store Bælt.

(Beslutningsforslag nr. B 77).

Medlemmer af folketinget Bilgrav-Nielsen (RV), Bernhard Baunsgaard (RV), Dræbye (RV), Lone Dybkjær (RV), Janne Normann (RV) og Niels Helveg Petersen (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om anlæg af en bro over Store Bælt.

(Løvforslag nr. L 156).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det energipolitiske udv. (17/2 83):

Udtræder: Hahn (CD)

Ny stedf.: Per W. Johansson (CD)

Erhvervsudvalget (17/2 83):

Udtræder: Lilli Gyldenkilde (SF)

Ny stedf.: Marianne Bentsen-Pedersen (SF)

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Bilgrav-Nielsen (RV):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af 1. etape af sammenlægning af bil- og baneoverfarten på Store Bælt.

(Beslutningsforslag nr. B 77).

Jeg henviser i øvrigt til beslutningsforslaget og de ledsagende bemærkninger.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om anlæg af en bro over Store Bælt.

(Lovforslag nr. L 156).

Jeg henviser i øvrigt til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 18. februar 1983, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.38